

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0323/2011

4.10.2011

RAPORT

referitor la guvernanța economică globală
(2011/2011(INI))

Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raportor: Gunnar Hökmark

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL	14
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	18

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la guvernarea economică globală (2011/2011(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile și acordurile convenite la summiturile G20 de la Londra, Pittsburgh, Toronto și Seul,
 - având în vedere raportul Inițiativei Palais-Royal, “Reforma sistemului monetar: o abordare bazată pe cooperare pentru secolul XXI”, publicat la 8 februarie 2011,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 privind îmbunătățirea guvernării economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale²,
 - având în vedere activitatea continuă și pertinentă a Dialogului transatlantic al legislatorilor (DTL) și a Dialogului comercial transatlantic (DCT),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0323/2011),
- A. întrucât dezvoltarea economiei mondiale în ultimele decenii a condus, în general, la o creștere economică tot mai intensă și la prosperitate care, deși inegal distribuite, au însemnat pentru milioane de persoane îmbunătățirea condițiilor de viață și depășirea pragului de sărăcie; cu toate acestea, numărul persoanelor care trăiesc în continuare în condiții de sărăcie, fără a întrevădea posibilitatea unei îmbunătățiri, este inacceptabil de mare; întrucât este necesar să fie reduse inegalitățile sociale și economice apărute atât între țări, precum și în interiorul acestora; întrucât lupta împotriva sărăciei în Europa trebuie să reprezinte una dintre prioritățile de vârf ale strategiei UE 2020;
- B. întrucât SUA și Europa continuă să se confrunte cu cele mai grave efecte ale celei mari recesiuni economice internaționale de la Marea Depresiune;
- C. întrucât dezvoltarea economiei mondiale din ultimele decenii a cunoscut dezechilibre nesustenabile;
- D. întrucât o guvernare economică globală eficientă ar permite minimizarea impacturilor negative și corectarea efectelor dăunătoare ale globalizării, cum ar fi adâncirea inegalităților sau distrugerea mediului;

¹ Texte adoptate, P7_TA(2010)0377.

² Texte adoptate, P7_TA(2011)0229.

- E. întrucât apariția unor noi actori majori în economia mondială, atât la nivelul comerțului internațional, cât și la nivelul creșterii economice, în special China și India, a avut un impact profund și a schimbat cadrul economic în mod fundamental, făcând necesare reforme în domeniul comerțului și rate de schimb convertibile;
- F. întrucât dezechilibrele din prezent sunt în continuare cauzate în principal de o competitivitate insuficientă și de lipsa unor economii private și publice în țările cu deficit și de economii ridicate însoțite de lipsa cererii în țările cu excedent, iar magnitudinea lor a crescut în prezent și întrucât, având în vedere gradul înalt de globalizare și dimensiunea fluxurilor de capital, aceste dezechilibre creează noi provocări pentru guvernarea globală și pun la încercare rezistența mecanismelor instituționale în vigoare;
- G. întrucât, pentru reechilibrarea economiei mondiale, este necesar să se aplice o strategie cu două componente distincte: creșterea competitivității și introducerea unor reforme cu o sferă largă de aplicare, care să sprijine creșterea în țările cu deficit și deschiderea piețelor și politica monetară solidă în țările cu excedent;
- H. întrucât primul deceniu de funcționare a UEM a demonstrat că o politică bugetară responsabilă reprezintă una dintre condițiile sine qua non pentru minimizarea impactului șocurilor economice și financiare mondiale;
- I. întrucât există mai multe organizații internaționale cu rolul de a reglementa economia mondială, cum ar fi FMI, Banca Mondială, OMC, UNCTAD și IFC, alături de forurile interguvernamentale ale G7 și G20, dintre care FMI și G20 sunt cele mai eficiente, deși ambele necesită încă îmbunătățiri;
- J. întrucât pentru piețele globale sunt necesare norme globale;
- K. întrucât regimul monetar predominant a dus la acumularea substanțială de rezerve valutare, în special de dolari americani, în anumite țări cu excedent, ceea ce a crescut, la rândul său, oferta de capital în țările cu deficit și a exercitat o presiune în sensul scăderii ratelor dobânzii, contribuind la stimularea bulei speculative privind prețurile activelor care a jucat un rol central în cadrul ultimei crize financiare;
- L. întrucât criza economică mondială care a început în sectorul financiar a generat un nivel ridicat de îndatorare în unele țări care sunt actori economici principali, inclusiv SUA, Japonia și UE;
- M. întrucât G20 a convenit în declarația sa finală de la Pittsburgh asupra unui Cadru pentru o creștere puternică, durabilă și echilibrată, necesar de urgență pentru o nouă abordare multilaterală, ca răspuns la criză;
- N. întrucât s-a recunoscut la nivel mondial rolul pe care unele sectoare ale industriei financiare l-au jucat în provocarea crizei financiare mondiale, punând în evidență deficiențele cadrului de reglementare în domeniul financiar, precum și în adâncirea datoriei suverane la nivel internațional; s-a format astfel o părere unanimă conform căreia responsabilitatea și transparența sectorului financiar trebuie să crească, iar acest lucru include asumarea unei părți corespunzătoare a costurilor cauzate de criză;

- O. întrucât mult-discutatele dezechilibre de cont curent sunt rezultatul unor dezechilibre structurale subiacente în economiile naționale;
- P. întrucât lipsa unei reglementări și supravegheri coordonate și eficiente ale sistemului financiar mondial au determinat apariția unor deficiențe ale sectorului financiar care au exacerbât, în consecință, vulnerabilitățile economiei mondiale;
- Q. întrucât rolul sporit și importanța G20 ca forum de discuții politice informale la cel mai înalt nivel mondial sunt apreciate; întrucât G20, ca instituție, nu dispune de un temei juridic și nici de un secretariat permanent și are o structură de conducere slabă în special în raport cu alte instituții internaționale, precum FMI și OMC;
- R. întrucât actualul sistem monetar internațional a permis mai multor țări să urmeze strategii de devalorizare competitivă, care, împreună cu operațiunile speculative în creștere derulate pe piețele valutare de participanții la piață puternici, au contribuit foarte mult la excesul de volatilitate a cursului de schimb și au generat riscuri semnificative pentru piețele valutare, precum și pentru comerțul internațional;
- S. întrucât UE nu este considerată un actor puternic în reformularea sistemului monetar și financiar internațional, din cauza lipsei unei poziții unanime și din cauza fragmentării reprezentării sale externe în afacerile economice internaționale;
- T. întrucât este esențial să se asigure că sistemele economice și financiare nu afectează economia reală;
- U. întrucât, în conformitate cu recomandările G20, Fondului Monetar Internațional i s-au conferit competențe consolidate de control și de supraveghere a sistemului financiar mondial, resursele sale financiare au fost sporite și o reformă profundă a structurii sale de guvernare este în curs;
- V. întrucât piețele financiare au evoluat în ultimele decenii, astfel încât funcționează la nivel mondial prin intermediul proceselor și rețelelor IT și întrucât standardizarea datelor a rămas în urmă, împiedicând concentrarea, analizarea și prelucrarea datelor existente la nivelul pieței (și uneori chiar la nivelul întreprinderilor individuale) și reducând transparența tranzacțiilor financiare;
- W. întrucât Standard & Poor's practicau prețuri abuzive pentru distribuția în Spațiul Economic European (SEE) a numerelor internaționale de identificare a valorilor mobiliare (International Securities Identification Numbers – ISIN) din SUA,

Recomandări politice în vederea abordării guvernancei economice globale

1. subliniază că dezechilibrele pe plan mondial reprezintă o posibilă amenințare la adresa stabilității financiare și macroeconomice în economiile principale, în special când sunt excesive, și pot avea repercusiuni asupra altor economii; ținând seama de acest lucru, relevă că dezechilibrele din cadrul economiei naționale apărute în urma unor asimetrii structurale și a lipsei de competitivitate ar trebui abordate atât de țările cu deficit, cât și de

cele cu excedent, întrucât acestea ar putea constitui sursa unor probleme fundamentale;

2. subliniază faptul că prin criza financiară și economică s-a demonstrat că afluxul de capital ca urmare a dezechilibrelor globale ar trebui să fie însoțit de o politică monetară responsabilă și de o reglementare și supraveghere financiară solidă;
3. recunoaște că este necesar ca factorii de decizie din întreaga lume să continue să găsească soluții pentru reformarea guvernancei economice globale pentru a contribui la reechilibrarea economiei mondiale și la evitarea unei alte recesiuni; evidențiază faptul că reforma guvernancei globale trebuie să asigure că piețele sunt incluse într-un cadru instituțional cuprinzător pentru ca acestea să funcționeze corespunzător; consideră, în plus, că unul dintre obiectivele prioritare ale guvernancei economice globale trebuie să fie crearea unui mediu propice pentru investițiile pe termen lung;
4. subliniază importanța unor politici monetare responsabile; îndeamnă băncile centrale ale economiilor majore să analizeze externalitățile negative potențiale, cum ar fi bulele speculative, dinamica operațiunilor speculative de tip „carry-trade” și destabilizarea financiară în unele țări, la implementarea măsurilor convenționale și neconvenționale;
5. este conștient de faptul că, până la urmă, încrederea în soliditatea economiei subiacente și profunzimea, transparența, sofisticarea și stabilitatea piețelor sale financiare sunt principalii factori determinanți pentru păstrarea valurilor ca rezerve de către băncile centrale ale țărilor terțe; subliniază, în acest sens, că orice monedă care încearcă să devină parte a pachetului de drepturi speciale de tragere al FMI trebuie să fie perfect convertibilă și recunoaște faptul că compoziția pachetului de drepturi speciale de tragere al FMI (DST) ar trebui să reflecte relativa importanță a valurilor în cadrul sistemelor comerciale și financiare mondiale;
6. consideră că cursurile de schimb ar trebui să reflecte fundamentele pieței subiacente pentru a spori nivelul de deschidere și flexibilitate și pentru a facilita ajustările economice și, prin urmare, nu ar trebui să fie gestionate sau manipulate de autoritățile naționale monetare;
7. îndeamnă membrii FMI să respecte statutul organizației, în special angajamentul de a se abține de la manipularea ratei de schimb, precum și dispozițiile relevante ale Acordurilor GATT și OMC;
8. îndeamnă să se reanalizeze utilizarea „drepturilor speciale de tragere” (DST), ca posibil înlocuitor pentru dolar ca monedă de rezervă la nivel mondial, ceea ce ar putea contribui la stabilizarea sistemului financiar global; solicită FMI să analizeze posibilitatea unei alocări suplimentare și a unei utilizări mai largi a drepturilor speciale de tragere (DST), în special în scopul stabilirii unui nou sistem multilateral al cursului de schimb;
9. sprijină activitatea și angajamentele statelor G20 în vederea punerii în aplicare treptate, pe termen mediu, a unor planuri de consolidare fiscală favorabile creșterii economice, sprijinind în același timp cererea internă, determinată în funcție de condițiile specifice din fiecare țară, urmărind politici monetare adecvate, sporind flexibilitatea ratei de schimb pentru a reflecta mai bine fundamentele economice subiacente și aplicând reforme structurale pentru a stimula crearea de locuri de muncă și a contribui la reechilibrarea

mondială;

10. cu toate acestea, constată cu îngrijorare că discuțiile la nivelul G20 cu privire la corectarea dezechilibrelor mondiale au fost până în prezent foarte restrânse;
11. îndeamnă Organizația Mondială a Comerțului (OMC) să preia un rol activ în identificarea și abordarea posibilelor dezechilibre comerciale din cadrul serviciilor financiare, cauzate de diferite regimuri de reglementare;
12. solicită Comisiei să conceapă un mecanism cuprinzător, în mare parte bazat pe reglementările OMC și solid interconectat cu acestea, prin care să se prevină folosirea comerțului ca instrument de politică externă într-un mod contrar valorilor democratice recunoscute pe plan internațional, așa cum reies ele din Carta Națiunilor Unite;
13. solicită Comisiei ca, la următoarea reuniune UE-SUA a Consiliului Economic Transatlantic (CET), să ridice problema cooperării reciproce în materie de supraveghere a instrumentelor derivate pe bază de mărfuri, în conformitate cu reglementările actuale privind transparența și abuzurile pe piață;
14. invită UE să implementeze declarațiile summiturilor G8/G20, în special în ceea ce privește subvențiile pentru combustibilii fosili și pentru agricultură, ținând seama de liniile directoare ale OCDE din acest domeniu, precum și în ceea ce privește volatilitatea prețurilor la produsele alimentare și piețele de mărfuri;
15. solicită Comisiei să își revizuiască strategia comercială în ceea ce privește consolidarea comerțului sud-sud și a comerțului intraregional în alte părți ale lumii, pentru a reduce vulnerabilitatea ce caracterizează multe economii mici și pentru a contribui la dezvoltarea unor parteneri economici puternici în viitor;
16. sprijină stabilirea unui calendar pentru un plan de acțiune care să implementeze Cadrul G20 pentru o creștere solidă, durabilă și echilibrată;
17. salută toate inițiativele pentru intensificarea dezbaterilor și a cooperării cu privire la provocările comune de la nivel mondial, dar constată că multe dintre forurile actuale, cum ar fi G20, oferă doar un cadru de dezbateri cu caracter informal, fără o bază juridică sau atributele unei organizații internaționale în procesele lor decizionale și în implementarea și în supravegherea deciziilor lor, rămânând astfel structuri de conducere fără putere;
18. observă că luarea de decizii bazată pe consens, caracteristică pentru multe dintre organizațiile de cooperare de la nivel mondial, nu încurajează luarea unor decizii curajoase și conduce adesea la acorduri neclare fără caracter obligatoriu din punct de vedere juridic; îndeamnă forumul mondial să ia drept model atitudinea UE de renunțare la dependența exclusivă de unanimitate;
19. consideră că angajamentele asumate în cadrul G20 trebuie să fie mai concrete și că progresele trebuie monitorizate de un organism independent, mai formal și mai incluziv, care să aibă un statut și un secretariat, cum ar fi FMI;
20. salută măsurile convenite în cadrul summitului miniștrilor de finanțe ai G20, care a avut

loc la Paris la 19 februarie 2011, pentru măsurarea dezechilibrelor cu ajutorul unui set de indicatori; subliniază că indicatorii respectivi ar trebui să se refere la dezechilibrele interne, cum ar fi datoria și deficitele publice sau datoria și economiile private, precum și la dezechilibrele externe rezultate în urma schimburilor comerciale și a fluxurilor și transferurilor investiționale;

21. solicită G20 să desfășoare în mod regulat un proces de evaluare reciprocă pe baza unui cadru al G20 și a indicatorilor sus-menționați, cu scopul de a oferi opțiuni de politică care vor duce la o creștere puternică, durabilă și echilibrată;
22. subliniază că actorii financiari acționează la nivel global și consideră că, pe viitor, trebuie să se abordeze problema lacunelor în materie de coordonare a reglementării financiare pentru a evita ca unii actori financiari să profite de arbitrajul reglementar;

Reforma sistemului monetar și financiar internațional și a instituțiilor sale

23. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să joace un rol conducător în reforma economică globală pentru a face instituțiile internaționale mai legitime, transparente și responsabile și că, într-o măsură tot mai mare, Uniunea Europeană ar trebui să participe ca parte unică în cadrul afacerilor economice internaționale;
24. consideră că UE ar trebui să fie în măsură să exprime o viziune unitară și solicită ca UE să aibă un reprezentant unic în cadrul FMI și al Băncii Mondiale; solicită un FMI mai democratic, care implică alegerea deschisă și bazată pe merite a directorului său executiv și o sporire substanțială a drepturilor de vot pentru națiunile în curs de dezvoltare și de tranziție;
25. consideră că guvernanta economică globală trebuie să fie suficient de evolutivă, flexibilă și pragmatică pentru a determina măsurile cele mai bine adaptate, în funcție de circumstanțe și cu respectarea principiului subsidiarității;
26. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să joace un rol de primă importanță în reforma economică mondială, al cărei scop este de a face instituțiile internaționale și forumurile informale mai legitime, mai transparente și mai responsabile;
27. constată că aceste instituții și forumuri – și mai ales G20 – sunt lipsite de o anumită legitimitate parlamentară la nivel global și, prin urmare, solicită implicarea parlamentelor în procesul decizional; deplânge deficiențele democratice ale unor parteneri;
28. ia act de dificultățile care ar putea rezulta din lipsa de coerență a politicilor aplicate de diferitele forumuri informale și instituții economice și financiare; consideră că acțiunile pentru o coordonare instituțională globală ar trebui întreprinse prin intermediul FMI;
29. subliniază nevoia unei înțelegeri globale și a unei abordări comune cu privire la politica monetară, comerțul internațional, finanțele publice sustenabile și monedele flexibile bazate pe fundamente economice; consideră că economia globală ar trebui să se caracterizeze prin piețele deschise, în beneficiul tuturor participanților; consideră că

standardele sociale și de mediu ridicate sunt esențiale și trebuie dezvoltate sub toate aspectele; subliniază că FMI și OMC ar trebui să fie în centrul unui asemenea proces, primind sugestii din partea G20 și a altor organisme relevante;

30. îndeamnă membrii OMC să adere la acorduri comerciale multilaterale și să participe la noi runde de negocieri comerciale internaționale care vizează reducerea semnificativă a obstacolelor din calea comerțului internațional, asigurând totodată condiții de concurență echitabile în toate sectoarele, contribuind astfel la creșterea economică și la dezvoltare;
31. consideră că UE are un interes puternic de a consolida OIM și de a încuraja participarea acesteia la activitățile OMC și la monitorizarea capitolelor privind durabilitatea legate de SPG, pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să obțină mai multe avantaje din activitățile comerciale și să asigure condiții de muncă și salarii decente tuturor lucrătorilor;
32. solicită Comisiei să redefinească strategia comercială și de investiții a UE în vederea includerii țărilor BRIC (Brazilia, Rusia, India și China), în calitate de importanți viitori parteneri comerciali cu interese proprii în cadrul unei rețele globale comune de interese interconectate în materie de dezvoltare durabilă din punct de vedere social și ecologic;
33. este de părere că băncile de dezvoltare multilaterală ar trebui să pună la dispoziție resurse suplimentare într-un mod mai eficace, pentru a viza nevoile locale specifice, a sprijini investițiile pe termen lung și a consolida economiile locale;
34. pledează pentru un FMI puternic și independent, cu instrumente și resurse suficiente care să-i permită să acorde o atenție sporită relațiilor dintre țări, nu doar prin consolidarea supravegherii multilaterale, ci și prin axarea pe economiile cu importanță sistemică și dezvoltarea de indicatori de evaluare a dezechilibrelor majore de durată; solicită extinderea mandatului de intervenție al FMI pentru a cuprinde, de asemenea, riscurile generate de conturile de capital;
35. subliniază necesitatea ca acordurile multilaterale privind schimburile de informații fiscale să includă dispoziții privind schimbul automat de informații și solicită măsuri de consolidare a temeiului juridic al măsurii OCDE de excludere a jurisdicțiilor necooperante în vederea îmbunătățirii transparenței fiscale și a combaterii fraudei și a evaziunii fiscale; îndeamnă Comisia să propună, până la sfârșitul anului 2011, un standard robust privind raportarea de la țară la țară pentru societățile transfrontaliere, cu scopul de a spori transparența și de a facilita accesul administrațiilor fiscale la datele relevante;
36. subliniază importanța inițiativelor internaționale adoptate în domeniul normelor de contabilitate sau de audit, de exemplu; constată, prin urmare, că FMI și G20 nu sunt singurii actori în cadrul guvernancei economice globale;
37. invită liderii G20 să încheie, fără întârzieri suplimentare, dezbaterile referitoare la un acord asupra elementelor minime comune ale unei taxe pe tranzacțiile financiare globale;
38. consideră că G20 reprezintă un for esențial pentru consultarea globală, fără a trece cu vederea importanța altor organisme, dar constată că acesta prezintă o serie de deficiențe ca instituție mondială, inclusiv o anumită lipsă de reprezentativitate a țărilor mici, o lipsă de

transparență și responsabilitate democratică, precum și lipsa unui temei juridic pentru a lua decizii cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;

39. încurajează FMI și G20 să încerce să obțină informații și recomandări de la economiile globale cu deficite bugetare mici și cu cheltuielile publice disciplinate și să țină seama de aceste informații și de recomandări;
40. subliniază că zona euro, în contextul dezbaterilor privind mecanismele monetare globale, trebuie considerată ca fiind o singură entitate, având în vedere moneda sa unică și politica valutară unică;
41. îndeamnă UE și statele sale membre să caute soluții pentru a îmbunătăți în continuare coordonarea dintre formațiunile G și sistemul ONU;
42. solicită înființarea unui comitet internațional al băncilor centrale – care să includă în primul rând băncile centrale din UE, Japonia, Regatul Unit și SUA – cu mandatul de a coordona politica monetară, de a controla supravegherea financiară și de a extinde și promova DST ca rezervă valutară la nivel mondial;
43. recomandă ca FMI să fie consolidat politic cu reuniuni anuale la nivel înalt între liderii din țările reprezentate în cadrul comitetului executiv al FMI; în acest context, încurajează, de asemenea, statele membre ale FMI să numească în comitetul executiv al acestuia persoane cu cele mai înalte funcții din cadrul guvernului, astfel încât FMI să își poată asuma un rol de lider în calitate de forum de discuții și de decizie în ceea ce privește guvernarea economică mondială;
44. consideră că este necesar să se mărească transparența fluxurilor internaționale de capital, în special prin încercarea de a pune capăt secretului bancar;

Guvernanța globală a sectorului financiar

45. subliniază că lipsa de cooperare între autoritățile de supraveghere financiară a facilitat răspândirea crizei și a agravat efectele acesteia; solicită, în acest sens, ca autoritățile de supraveghere ale Uniunii să preia conducerea în construirea cooperării internaționale și în stabilirea de bune practici în domeniul reglementării financiare; subliniază de asemenea că convergența spre un cadru comun de reglementare în domeniul financiar între SUA și UE ar fi extrem de binevenită;
46. constată că este necesară implementarea la nivel mondial a unor reforme care să sporească transparența și răspunderea instituțiilor financiare;
47. subliniază faptul că, deși legislația menită să îmbunătățească reglementarea unor domenii din sectorul financiar a fost adoptată în centrele financiare ale lumii, este nevoie de reforme suplimentare ale normelor și practicilor din sistemul bancar, inclusiv cel paralel;
48. insistă asupra necesității de a conferi organismelor europene de supraveghere financiară mandatul clar de a lucra în strânsă cooperare cu omoloagele lor internaționale sau din

țările terțe, după modelul cooperării dintre Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și Consiliul de stabilitate financiară (FSB);

49. subliniază importanța de a combina supravegherea micro și macroprudențială într-o abordare coerentă și omogenă;
50. constată că SUA și UE reprezintă împreună aproximativ 40 % din comerțul internațional și aproximativ 50 % din PIB-ul la nivel mondial și recomandă un dialog macroprudențial consolidat, cu accent pe dialogul atlantic, printr-o implementare imparțială a pachetului Basel III și prin continuarea discuțiilor cu privire la extinderea domeniului supravegherii la instituțiile financiare nebancale; solicită impulsivarea continuă a reformei reglementării sectorului financiar pentru a asigura că finanțarea sprijină în mod eficient stabilitatea și creșterea în economia reală mondială;
51. respectă abordarea adoptată de G20, OMC, Basel III și de alte organisme multinaționale, recunoscând în același timp posibilele pericolele reprezentate de suprareglementare și de concurența în materie de reglementare;
52. salută înființarea sub egida BRI a reuniunii guvernatorilor băncilor centrale, „Global Economy Meeting”, ca grup de referință pentru organizarea cooperării băncilor centrale;
53. este preocupat de riscul unei fragmentări asociate diversității reglementărilor cu incidență asupra activității actorilor financiari mondiali; solicită, prin urmare, un grad mai mare de integrare între dispozitivele instituite în diferite domenii;
54. recunoaște rolul BEI în stimularea creșterii economice prin investiții pe termen lung;
55. subliniază necesitatea de a concepe criterii adecvate pentru identificarea instituțiilor financiare de importanță sistemică, cu scopul de a evita instituțiile „prea mari sau prea interconectate pentru a intra în faliment” și, prin urmare, de a reduce riscul sistemic prin utilizarea rezervelor și a cerințelor de capital suplimentare, precum și a legilor antitrust;
56. invită Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară să propună măsuri pentru a garanta siguranța fondurilor utilizate în cadrul operațiunilor bancare cu persoane fizice ale instituțiilor de importanță sistemică și pentru a le impune acestora o capitalizare autonomă;
57. îndeamnă Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară să dezvolte o abordare bazată pe un model standard pentru calcularea activelor ponderate la risc (RWA) cu scopul de a evalua și compara în mod corect expunerea băncilor la riscul de credit și de piață;
58. recomandă dezvoltarea unei infrastructuri internaționale adecvate sub egida FMI oferind autorităților, precum și întregului sector o sursă unică de date financiare standardizate de bază, ca factor tehnic pentru îndeplinirea sarcinilor internaționale prudențiale și pentru procese industriale mai sigure și mai eficiente;

Reconfigurarea sistemului monetar internațional

Rolul UE și provocările la adresa sa

59. subliniază efectele pozitive ale unui cadru consolidat de guvernare economică în UE și zona euro pentru cooperarea și coordonarea globală;
60. ia act de importanța deosebită a consolidării și a aprofundării pieței unice europene, nu numai ca obiectiv intern, ci și ca exemplu demn de urmat de alte blocuri comerciale din întreaga lume;
61. subliniază necesitatea unor politici UE, atât în domeniul agriculturii, cât și în cel financiar, care să contribuie la evitarea șocurilor globale asupra aprovizionării alimentare și asupra prețurilor;
62. subliniază efectele pozitive ale unui cadru de guvernare economică mai puternic, care consolidează Pactul de stabilitate și de creștere în UE și zona euro în vederea unei cooperări și coordonări globale;
63. afirmă că UE ar trebui să joace un rol activ în reconfigurarea sistemului monetar și financiar internațional printr-o reprezentare externă mai puternică, bazată pe un proces decizional intern mai eficient și mai transparent în conformitate cu dispozițiile aplicabile ale Tratatului de la Lisabona;
64. salută crearea celor patru organisme europene de reglementare financiară noi, Autoritatea bancară europeană, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale, Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe și Comitetul european pentru risc sistemic, și speră ca acestea să devină puternice și eficiente;
65. consideră că necesitatea de a favoriza condiții de concurență echitabile la nivel internațional nu ar trebui să împiedice UE, nici alte blocuri regionale și țări să consolideze mecanismele regionale care au ca obiectiv utilizarea pe deplin a flexibilității asigurate de OMC și de alte standarde internaționale pentru reechilibrarea bazelor macroeconomice și pentru creșterea prosperității;
66. invită UE să se concentreze pe reducerea dependenței sale energetice în scopul de a reduce inflația importată și de a restabili echilibrul comercial cu țările producătoare de petrol;
67. subliniază faptul că producția de bunuri publice la nivel mondial, cum ar fi protecția mediului și îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, ar putea fi favorizată de un cadru calificat al UE privind accesul pe piață;
68. invită Comisia să prezinte o propunere privind modalitățile de ameliorare a procesului decizional intern al UE pentru a îmbunătăți coerența sa în ceea ce privește reprezentarea externă în domeniul afacerilor economice și financiare cu scopul de a asigura că reprezentanții UE răspund în mod democratic atât în fața Parlamentului European, cât și în fața statelor membre și a parlamentelor naționale;

69. îndeamnă G20 și OMC să analizeze posibilitatea adoptării unui acord mondial pentru a impune o taxă pe emisiile de dioxid de carbon asupra produselor și serviciilor importate;
70. reamintește că, în conformitate cu articolul 138 din Tratatul de la Lisabona, zona euro trebuie să aibă o reprezentare externă unitară; invită Comisia să prezinte o propunere legislativă în acest sens;
71. subliniază că o participare deplină în cadrul economiei globale este esențială pentru Europa pentru a beneficia de toate oportunitățile oferite, iar aceasta este cea mai bună oportunitate de a face acest lucru ca o singură entitate;
72. solicită UE să promoveze întotdeauna comerțul echitabil, democrația, drepturile omului, condițiile de muncă decente și dezvoltarea durabilă în cadrul politicilor sale comerciale, în concordanță cu Tratatul de la Lisabona, cu agenda sa internă și cu Obiectivele de dezvoltare ale mileniului;
73. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

14.7.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru afaceri economice și monetare

referitor la guvernanța economică globală
(2011/2011(INI))

Raportor pentru aviz: Yannick Jadot

SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru afaceri economice și monetare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută acțiunile de măsurare a dezechilibrelor globale prin evaluarea unei serii de indicatori comuni în raport cu o serie de linii directoare indicative, cu scopul reducerii dezechilibrelor macroeconomice excesive și persistente și al menținerii dezechilibrelor de cont curent ale țărilor la niveluri sustenabile, inclusiv a „dezechilibrului extern format din balanța comercială și transferurile și fluxurile nete provenite din venituri obținute din investiții”, adoptate la 19 februarie 2011 în cadrul summitului G-20 al miniștrilor de finanțe de la Paris, precum și angajamentul acestora față de consolidarea cooperării multilaterale în vederea adoptării unor măsuri de politică coordonate de către toți membrii G-20, în vederea unei creșteri economice solide, durabile și echilibrate;
2. își exprimă îngrijorarea cu privire la persistența dinamicii unor dezechilibre tot mai mari la nivel mondial, demonstrată prin creșterea deficitelor de cont curent în UE și în SUA de-a lungul anului 2010;
3. solicită Comisiei și statelor membre să se axeze pe reducerea dependenței Uniunii de importurile de energie în vederea limitării inflației „importate” și a reinstaurării echilibrului comercial cu țările producătoare de petrol;
4. consideră că dezechilibrele comerciale mondiale sunt în parte provocate și accentuate de condițiile și infrastructura insuficiente pentru ca economiile de piață competitive să genereze bunăstare în toată lumea, în special în țările cel mai puțin dezvoltate și în statele insulare mici în curs de dezvoltare;

5. solicită Comisiei să conceapă un mecanism cuprinzător, în mare parte bazat pe reglementările OMC și solid interconectat cu acestea, prin care să se prevină folosirea comerțului ca instrument de politică externă într-un mod contrar valorilor democratice recunoscute pe plan internațional, așa cum reies ele din Carta Națiunilor Unite;
6. observă că liberalizarea comerțului poate intra în conflict cu protecția mediului dacă anumite țări doresc obținerea unui avantaj competitiv prin evitarea luării de măsuri în privința problemelor climatice; prin urmare, propune o reformă a reglementărilor antidumping ale OMC în vederea integrării chestiunii unui preț echitabil de mediu, conform standardelor mondiale de protecție a mediului;
7. subliniază faptul că producția de bunuri publice la nivel mondial, cum ar fi protecția mediului și îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, ar putea fi favorizată de un cadru calificat al UE privind accesul pe piață;
8. subliniază că, pentru a viza și a aborda dezechilibrele comerciale globale, OMC trebuie să aibă un rol mai activ în contextul stabilirii cursurilor de schimb și al rolului rezervelor valutare și reamintește faptul că, potrivit OCDE, în urma creșterii comerțului și a investițiilor la nivel mondial deschiderea financiară a țărilor sale a crescut mai mult decât dublu începând cu mijlocul anilor '90; este convins că, pentru a menține această deschidere, ar trebui să se evite reglementarea excesivă în anumite jurisdicții, care accentuează aceste dezechilibre; de asemenea, reafirmă necesitatea unei reglementări mai stricte a agențiilor de rating al creditelor la nivel mondial;
9. solicită statelor membre ale UE care fac parte din comitetul executiv al FMI să examineze și să propună un nou cadru multilateral pentru gestionarea cursurilor de schimb, inclusiv un mecanism de monitorizare stabilit de comun acord și bazat pe cursurile de schimb reale efective (CSRE);
10. își exprimă îngrijorarea în special cu privire la necesitatea de a limita volatilitatea prețurilor la produsele alimentare; îndeamnă Comisia să prezinte Parlamentului European o evaluare de impact independentă privind provocările create de această tendință atât pentru consumatori, cât și pentru producători și să propună măsuri de îmbunătățire a lanțului de aprovizionare și a infrastructurii de depozitare pentru a se evita risipa în procesul de producție și transport către piețe, precum și să examineze impactul ratelor scăzute ale dobânzii asupra piețelor de mărfuri; solicită Comisiei să creeze un comitet al UE pentru tranzacțiile de tip futures cu mărfuri, după modelul celui existent în SUA, care să elaboreze măsuri mai stricte de reglementare a comerțului cu mărfuri și standarde globale pentru contractele de compensare și care să aibă, de asemenea, competența de a stabili limite pentru pozițiile individuale și colective pe toate schimburile futures de mărfuri;
11. solicită Comisiei ca, la următoarea reuniune UE-SUA a Consiliului Economic Transatlantic (CET), să ridice problema cooperării reciproce în materie de supraveghere a instrumentelor derivate pe bază de mărfuri, în conformitate cu reglementările actuale privind transparența și abuzurile pe piață;
12. invită UE să implementeze declarațiile summiturilor G8/G20, în special în ceea ce privește subvențiile pentru combustibili fosili și pentru agricultură, ținând seama de liniile

directoare ale OCDE din acest domeniu, precum și în ceea ce privește volatilitatea prețurilor la produsele alimentare și piețele de mărfuri;

13. solicită Comisiei să își revizuiască strategia comercială în ceea ce privește consolidarea comerțului sud-sud și a comerțului intraregional în alte părți ale lumii, pentru a reduce vulnerabilitatea ce caracterizează multe economii mici și pentru a contribui la dezvoltarea unor parteneri economici puternici în viitor;
14. reamintește că toate acordurile comerciale în vigoare ale UE trebuie să includă un capitol consistent legat de durabilitate; subliniază în acest context că guvernarea economică trebuie să fie pusă în serviciul progresului social și în materie de mediu și nu trebuie să fie limitată la criteriile pur financiare;
15. consideră că UE are un interes puternic de a consolida OIM și de a încuraja participarea acestora la activitățile OMC și la monitorizarea capitolelor privind durabilitatea legate de SPG, pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să obțină mai multe avantaje din activitățile comerciale și să asigure condiții de muncă și salarii decente tuturor lucrătorilor;
16. solicită Comisiei să redefinească strategia comercială și de investiții a UE în vederea includerii țărilor BRIC, în calitate de importanți viitori parteneri comerciali, acestea având interese proprii în cadrul unei rețele globale comune de interese interconexe în materie de dezvoltare durabilă din punct de vedere social și ecologic;
17. este de părere că băncile de dezvoltare multilaterală ar trebui să pună la dispoziție resurse suplimentare într-un mod mai eficace, pentru a viza nevoile locale specifice, a sprijini investițiile pe termen lung și a consolida economiile locale;
18. solicită UE să promoveze întotdeauna comerțul echitabil, democrația, drepturile omului, condițiile de muncă decente și dezvoltarea durabilă în cadrul politicilor sale comerciale, în concordanță cu Tratatul de la Lisabona, cu agenda sa internă și cu Obiectivele de dezvoltare ale mileniului.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.7.2011
Rezultatul votului final	+ : 17 - : 5 0 : 5
Membri titulari prezenți la votul final	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Christofer Fjellner, Metin Kazak, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Membri supleanți prezenți la votul final	Josefa Andrés Barea, José Bové, George Sabin Cutaș, Norbert Glante, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Rosa Estaràs Ferragut, Vicky Ford

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	26.9.2011
Rezultatul votului final	+ : 35 - : 7 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaș, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Hans-Peter Martin, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Membri supleanți prezenți la votul final	Vicky Ford, Robert Goebbels, Enrique Guerrero Salom, Carl Haglund, Sophia in 't Veld, Dan Jørgensen, Krišjānis Kariņš, Mojca Kleva, Klaus-Heiner Lehne, Andreas Schwab
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Elmar Brok, Marielle Gallo, Ulrike Lunacek